

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/39/2013
Identifikačné číslo spisu:	2013200015
Dátum vydania rozhodnutia:	03.07.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2013200015.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SV - centrum, s.r.o., so sídlom Hlavná 34/2, 917 01 Trnava, IČO: 36 779 296, zastúpený advokátom Mgr. Jurajom Kindlom, so sídlom Nám. Slobody 10, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 74, Banská Bystrica, v konaní o preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1040509/1/136723/2012 zo dňa 5. marca 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/3/2013-45 zo dňa 21. februára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/3/2013-45 zo dňa 21. februára 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Uznesením z 21. februára 2013, č. k. 20S/3/2013-45 Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) zastavil konanie, v ktorom sa žalobca žalobou e-mailom podanou na krajskom súde dňa 11. januára 2013 a doručenou 14. januára 2013 domáhal zrušenia ním napadnutého rozhodnutia žalovaného č. 1040509/1/136723/2012 zo dňa 5. marca 2012, ktorým bol potvrdený platobný výmer Daňového úradu Trnava č. 649/231/114140/11/Iva z 2. novembra 2011, a ktorým bol žalobcovi za zdaňovacie obdobie december 2010 vyrubený rozdiel DPH v sume 283.466,03 Euro.

Dôvodom zastavenia konania bolo podanie žaloby po uplynutí lehoty uvedenej v ust. § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Podľa krajského súdu, bolo predmetné rozhodnutie žalovaného č. 1040509/1/136723/2012 zo dňa 5. marca 2012 doručené podľa § 17 ods. 10 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní v znení neskorších predpisov dňa 26. marca 2012 a lehota na podanie žaloby uplynula 26. mája 2012 a táto vada bráni vecnému vybaveniu žaloby, súd postupujúc podľa § 250d ods. 3 asp a konanie zastavil.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c OSP tak, že žalobcovi ani žalovanému nepriznal ich náhradu.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie žalobca. Žiadal uznesenie krajského súdu zrušiť a vec vrátiť na

ďalšie konanie.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že predmetné rozhodnutie žalovaného mu bolo nesprávne doručované, nakoľko poštový doručovateľ mu predmetnú zásielku nedoručoval a nedoručil mu ani oznámenie o uložení zásielky na pošte.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Odvolací súd zistil, že žalobca žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného č. 1040509/1/136723/2012 zo dňa 5. marca 2012, ktorým bol potvrdený platobný výmer Daňového úradu Tmava č. 649/231/114140/11/Iva z 2. novembra 2011, a ktorým bol žalobcovi za zdaňovacie obdobie december 2010 vyrubený rozdiel DPH v sume 283 466,03 Euro. V samotnej žalobe poukázal na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie mu bolo nesprávne doručované, a že predmetné rozhodnutie prevzal až dňa 12. novembra 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej veci dospel k záveru, že v danej veci súd riadne neskúmal splnenie podmienok na zastavenie konania podľa § 250d ods. 3 OSP.

Krajský súd sa jednak v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal námietkou žalobcu, ako mu poštový doručovateľ doručoval rozhodnutie žalovaného č. 1040509/1/136723/2012 z 5. marca 2012.

Najvyšší súd poukazuje na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS 1/02 z 26. septembra 2002), podľa ktorého výklad a použitie ustanovení OSP musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov konania na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd musí vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená ochrana práv a záujmov účastníkov (§ 1 OSP). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov konania, nie je v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danej veci je rozhodnutie o zastavení konania o žalobe žalobcu predčasné. Z podanej žaloby vyplýva, že sa žalobca žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, ktoré mu podľa jeho tvrdení bolo nesprávne doručované. Žaloba žalobcu obsahovala tvrdenia, ktoré môžu viesť k tomu, že predmetné doručovanie poštovým doručovateľom malo byť nepochybne preskúmané a to buď dopytom na príslušnej pošte, ktorá doručovanie vykonala a prípadne informatívne mal byť v danej veci vypočutý doručovateľ, ktorý v tom čase v danom rajóne doručovanie vykonával. Ak po takto zistenom stave v danej veci, mohol krajský súd rozhodnúť o tom, či boli alebo neboli splnené podmienky na zastavenie konania podľa § 250b ods. 1 OSP.

Ak tak krajský súd nepostupoval, odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom a preto odvolací súd postupujúc podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom vo veci si zadováži podklady na rozhodnutie v danej veci.

O trovách odvolacieho konania nerozhodol s poukazom na ust. § 224 ods. 3 OSP, o týchto trovách rozhodne prvostupňový súd v novom rozhodnutí vo veci.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.